

rediti. Ako hočemo, da v živinoreji napredujemo, moramo razne stvari dokupiti, ki jih kmet ne pridela doma. Naj pa vzame vsak papir in svinčnik in vse točno zabeleži in bo takoj spoznal, da bo krava že v enem letu sama sebe pojedla, ne da bi bilo treba čakati še 2 leti. Ako se časi ne bodo poboljšali, se steber naše države — kmet mora porušiti.

Kebelj na Pohorju. Velika noč je za nami. Pričakovali smo jo z veseljem vsi Kebeljčani, ker nas spominja Kristusovega vstajenja, ki je najkrepkejša podlaga naši veri. Ni drugih praznikov tako veselih, kot je ravno Velikonoč. Manj vesela pa je kriza, ki je kajpada tudi vplivala na praznikovanje. Tukaj je tudi veliko brezposelnih, ker je kamnolom delo ustavilo. Zdaj nimajo ljudje ne dela in ne jela. Po Veliki noči se bo začela graditi cesta s Kebelja v Podgrad. Tako bodo ti ubogi brezposelni dobili nekaj dela in zaslužka. Tako bodo dobili možnost, da si vsaj nekaj kupijo. Kakšna koruza se bo že dobila. Kmetje bi radi kaj prodali, zlasti vino, pa ni denarja. Sodi so polni, žepi pa prazni.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Dne 31. marca t. l. je prišla v trgovino Ivana Lorber neznana ženska. Izdala se je, da je služkinja pri F. K., kmetu v Spodnji Voličini. S seboj je prinesla listič, na katerem so bila razna naročila na račun tega kmeta. Zaupali so ji razne špecerije za kolone in drugo za 195 Din in manufakture za 515 Din. Svoje rodbinsko in krstno ime si je pa izdala, da je Potrč Margareta. Ker pa krivično blago nima teka, se tudi tej ženski ni posrečila goljufija. V nedeljo dne 2. aprila je pa prišel F. K. v trgovino. Gospa Ivana Lorber ga vpraša, ali je bil z blagom zadovoljen, ki ga je služkinja kupila. Kmet začudeno gleda ter reče, da ne pozna te ženske ter da sploh ni in nikdar ni bila pri njem v službi. Pomočnik pri Lorberju Erman Maks se je odpravil iskat to žensko ter jo je takoj zasledil in javil orožnikom pri Sv. Urbanu pri Ptufu. V jutru dne 3. aprila so naredili orožniki preiskavo na njenem domu, kjer so razen 37 Din vso špecerijo našli, manufakture pa je imela že pri krojaču. Izpovedala pa je tudi, da se ne piše Potrč, ampak M. M. Napačno rodbinsko ime je navedla za to, da je ne bi zasledili, to je izpovedala sama. Da krivično blago nima teka, ta slučaj iznova potrjuje. Nič ni tako očito, da ne bi postalo očito.

Bukovci. Halo, »Slovenski gospodar«, tukaj Bukovci! Vendar enkrat! Novic dosti, nekaj vam jih sporočimo: Živimo po stari navadi ter lečimo rane lanskega 16. avgusta, kateri nam bo ostal še dolgo v spominu! Vendar pa ni nesreče, da ne bi imel kdo pri tem sreče; saj se, če kmetu lepa kobila pogine, konj derec nameje. Tako je tudi neurje lanskega leta dne 16. avgusta dobro došlo pri nas nekaterim: to onim, ki res že čez mero »fehtarijo« po naših sosednjih krajih. Če bi lanska letina bila dobra, bi ne imeli tega, kar sedaj imajo. — Naša vaška kapela sv. Marije je po dolgih letih dobila novo lice. Pa tudi njen sosed Gasilni dom ni hotel ostati opraskan v spomin na 16. avgust; tudi on se je preoblekel za Velikonoč. In to je delo naših domačih delavcev. Lepo je tako! — V znamenju krize smo imeli tri dni razprodajo raznovrstne robe: vozov, strojev, živine itd., pa tudi žrnjice (ročni mlin) si lahko poceni kupil. Vse poceni. Vsega imamo, samo denarja ne; pa kakor se vidi, tudi drugi ne. — Dne 7. aprila smo pokopali Friderika Kelenc, še komaj 26 let starega fanta. Da je bil prav priden in delaven ter ga je vse rado imelo, je pokazal njegov pogreb. Bil je član gasilnega društva, katerega člani so ga spremili na njegovi zad-

nji poti. — Zdaj tu zdaj tam vzklije kak vi-noč, pa nekdo v vasi hitro poskrbi, da dolgo ne živi.

Veržej. Pokopali smo dobrega gospodarja Gabrca Jožefa, ki je bil mož ne le globoke vere, ampak tudi lepega, močnega značaja. Ni tožil o križih in trpljenju niti v zadnji bolezni; nikomur ni storil kaj žalega, zato ni imel niti enega sovražnika; posebno pa je bil zgleden v zmernosti glede pijače, katere pač ni nikdar čez mero užival. Zato smo gotovi, da si je nabral lepih zaslug za nebesa. Naj v miru počiva! — Pred kratkim nas je obiskal naš rojak g. prof. dr. Franc Kovačič iz Maribora. Prignala ga je semkaj njegova globoka hvaležnost do pokojnih njegovih staršev, kateri so mu pripomogli, kljub svoji revščini, kakor se je g. prelat sam izrazil, do lepega duhovskega poklica. Zato je molil zanje na grobu in opravil sv. mašo zadušnico na obletnico očetovega rojstva in smrti. Z njim so bili združeni tudi sorodniki. Gospod prelat je še vedno hvaležen staršem za njihove žrtve. Posnemajmo! — Te dni pred cvetno nedeljo so se fejš postavili naši vrli fantje in mošje. Hodili so v nepričakovano obilnem številu in kljub delavnim dnevom tri dni h govorom in lepo pobožno opravili svojo velikonočno spoved. Pri skupnem sv. opraviu jih je bila naša cerkvena docela polna. Kdo jih bi bil bolj vesel, kot božje Srce, kateremu so znova obljubili zvestobo in vdanost. Takihle dni bomo veselili tudi v večnosti!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Žalostno so zapeli zvonovi dobremu očetu, blagemu starčku Jakobu Topolnik iz Selišč, ki je dne 10. aprila po mučni bolezni zatisnil svoje oči v večno spanje. Vsako leto je romal večinoma peš, največkrat do Ruške Matere božje, kateri je potožil svoje križe in težave. Tudi letos je gojil za sveto leto to željo. »Slovenski gospodar« je izgubil z njim dolgoletnega naročnika, njegovi otroci najboljega očeta, vsi drugi pa dobrega prijatelja. Počivaj v miru, dragi mož!

Sv. Florijan pri Šoštanju. Dne 27. marca je umrl v 71. letu starosti Anton Pusovnik, prevzitar pri Sv. Florijanu. Dne 25. februarja pa je umrla njegova žena Barbara Pusovnik v 56. letu starosti. Rajna sta živela v najlepši medsebojni slogi in tudi s sosedmi sta živela v lepem miru. Kako sta bila priljubljena, je pokazal njun pogreb. Rajni Anton je bil cerkveni ključar pri podružnici sv. Florijana. Res je, kakor je rekel g. župnik pri odprtem grobu: Rajna sta bila skoz in skoz blaga človeka. Bodi jima blag spomin!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Kakor je povsod vedno kaj novega, tako tudi v naši župniji, toda več žalostnega kot veselega. Imeli smo kar pet mrličev, samo starejše osebe, in sicer: Murko Terezija od Sv. Trojice, Verk Jožef od Sv. Katarine, ena ženska iz Cest, eden moški iz Cerovca ter Marija Motoh iz Rajnkovec, stara 86 let. Tudi druge osebe, ki so umrle, niso veliko zaostale v starosti. Živi jih še pa tudi, ki so že preko 90 let. Smo res lahko ponosni, da imamo tako čvrste prednike. Zato se mi mlajši nadajamo, da bomo tudi dočakali takšno starost; ali pa se bodo naše naide izpolnile, to je druga stvar. Na sedmini Marija Motoh v Rajnkovec se je zbralo v nedeljo zvečer precejšnje število ljudi, da molijo za pokojno. Niso pa vsi prišli zaradi molitve, ampak je bil med njimi neki fant domačin, ki je prišel celo zaradi pretepa. Brez pravega vzroka je napadel drugega fanta iz iste vasi, ga potolkel do nezvesti na tla; imel je tudi nož v rokah, s katerim pa k sreči ni prizadel hude poškodbe. Tak neiz-

obraženec si misli, da se s tem povišuje, če drugega pobije. Takšni suroveži osramotijo druge boljše fante v okolju, ker ljudje obsojajo potem vse skupaj. Fantje, ki sta boljšega vedenja, ne imejte s takšnimi nič skupnega, marveč se jih izogibajte, da ne pridete ob dobro ime. Ubogi so tudi stariši, ki imajo take sinove, ker jih ne smejo nič podučiti; saj se je dotični že tudi očeta in matere lotil. Zopet dokaz, kako je naši mladini vzgoja potrebna. Treba bi bilo napeti vse sile, da bi se mladina izobraževala v raznih krščanskih društvi; na žalost zdaj te prilike ni. Kakšen bo bodoči narod, si lahko mislimo, ako dorašč takšna mladina.

Sv. Krištof pri Laškem. Razrešeni so kot občinski odborniki: Kozmus Valentin, Jutršek Matevž, Grilc Franc. Imenovani pa so na novo v odbor: Zorko Lenart, Šuntar Franc, Stokavnik Bratomil, Sluga Vinko, Privšek Konrad, Jencič Jožef, Drnovšek Franc, Babič Alojz. Županom je imenovan Klemen Franc.

Sv. Krištof pri Laškem. Iz katoliške Cerkve so izstopili gg: Sila Franc, Roma Oskar, Preskar Karel, Poženel Dušan, Majdič Anton, Kajtna Anton, Horjak Jožef, Golob Karel, vsi uslužbeni pri premogovniku v Hudi jami.

Prevalje. Pretekli teden se je vršil na kmet, šoli v St. Juriju ob južni žel. Sdnevni tečaj za travništvo, kateri je jako dobro uspel. Obiskovalci smo bili iz cele banovine in sicer iz vsakega sreza po eden. Travništvo se veliko premalo uvaža še danes pri nas, zato je bilo nujno potrebno, da je inž. Sadar zasnoval in tudi izvedel ta tečaj, ki je velike važnosti. Tečajniki smo pridobili jako veliko, utrudljivo delo, katero so imeli inž. Sadar, ravnatelj inž. Petkovšek in inž. Kropivšek, hočemo tudi izvesti.

Vojaške zadeve.

Rekrutom in vojaškim obveznikom, kateri hočejo vložiti prošnjo za skrajšanje roka (dijaški rok), za osvoboditev od službe, za odlaganje službe in za razna potrdila vojaške potrebe, priporoča se knjiga »Vojna obveza (prošnje, pritožbe in potrdila)«, katero je izdal komandant mariborskega vojnega okrožja in katera je tiskana v latinici. Knjiga je zelo praktična, ker vsebuje na 140 straneh 70 vzorcev prošenj za vse slučaje. Potrebno je samo, da se v knjigi najde dotični slučaj in prošnja prepiše. Pri vsakem vzorcu je naznačeno, kako se mora prošnja kolkovati in katere dokumente treba priložiti. Knjigi je cena 20 Din. Naročila naj se pošljejo po pošti nakaznici na naslov: Tiskarna sv. Cirila, Maribor, Koroška cesta 5.

Najnovejši Robinzon.

Angleškega mornarja z imenom Percy G. Kelvey, katerega se je oprijela huda mrzlica ob priliki vožnje ob zapadni afriški obali, so na otoku Madeiri izkrcali in ga oddali v tamošnjo bolnico. Ko si je nekoliko opomogel, je veslal v čolnu za krajšanje časa okrog otoka. Lepega dne pa je zagrabil njegov čolnič silovit vihar in ga gnal proti jugu. Ako bi bil skušal čoln obrniti, bi ga bilo pokopalo valovje. Celih 15 ur ga je tirala burja po morju. Ko se je pričelo daniti, pa je le došlo do nesreče. Valovi so vrgli čoln ob skalovje malega otoka in tamkaj se je popolnoma razbil. Samotni mornar je bil zadovoljen, da si je otel golo življenje.

Ker ga je močno privijal glad, je gledal okrog, kje bi bilo kaj za pod zobe. Usoda ga ni bila vrgla na rodoviten otok, ki bi bil lahko ponudil brodolomcu bogastva zemlje. Naletel je na eno divjo jabolčno drevo in letalo je okrog nekaj divjih golobov, katere bi moral na nek način ujeti. Kalvey ni bil mož, ki bi bil takoj pri pogledu na zapuščenost ter osamelost v obupu povesil glavo. Uspelo mu je, da si je pomagal do hrane. Mar li ni obdajalo njegovega zatočišča morje, ki hrani zaklad užitnih rib? Vendar, kako in s čim bi se naj bil lotil ribljenja? Posrečilo se mu je, da je napravil s pomočjo močnega železnega noža in pločevinaste cigaretno doze trnke, kar je seve zahtevalo na cente vsega občudovanja vredne potrpežljivosti. Na ta način mu je uspel ribolov. Vzel je še svoj nož, z rezilom je drgnil po kamnih tako dolgo, da je ustvaril iz rezila nekako žago, s katero je žagal les. Z našaganimi deščicami je pokrtil duplino, v katero se je naselil in je izgotovil tudi par pasti za golobe. Iz trave si je spletal motvoz za ribljenje, iz ilovice in kamenja si je zgradil ognjišče, na katerem je pekel ribe ter golobe.

Na celem otočecu je zadel le na eden studenec s sladko vodo, ki je izvirala ob južni obali izpod skalovja.

Posodo je skušal izdelati iz ilovice, a se mu je vsikdar razpočila, ko jo je hotel v ognju obžgati. Zadovoljiti se je moral s kamenito ploščo, ki mu je služila za krožnik. Našel je ob obali večjo školjko, ki mu je nadomeščala kozarec.

Vsako jutro je splezal na najvišjo točko na otoku, odkoder je bil razgled po morski gladini, da bi morda le odkod zagledal kako ladjo. Na višini je nagromadil visok kup dračja, katerega je hotel zanetiti za slučaj, da bi se bližal kak parnik.

Tekom prvih štirih dni je videl na obzorju dvakrat dim iz parniških dimnikov, a ladje niso opazile njegovega ognja, ker so vozile brezbrizno mimo. Še le po preteku 29 dni je doživel veliko presenečenje. Zgodaj zjutraj je opazil na obali človeško sled. Po dolgotrajnem iskanju ter stikanju je zadel pod skalnato duplino na človeka, ki je zrl vanj z največjim začudenjem. Postavil se je predenj še en mož in Kelvey je zagledal ob obali čoln na jadra, ki mu je zasigural rešitev.

Oba neznanca ter rešitelja sta bila Španca, domačina z otoka Teneriffa, ki sta iskala na otoku neke vrste plezalko, iz katere sta pridobivala posebno barvilo.

Iz ust teh dveh je zvedel Kelvey, da spada njegov otok k skupini, ki se dviga iznad morja med Madeiro in Kanarskim otočjem. Radi nevarnih čeri se ga ogibljejo parniki daleč naokrog. Ako bi ne bila zadela na najnovejšega Robinzona ta dva Španca, bi se bil vical v popolni zapuščenosti bogznaj kako dolgo!

Raznoterosti.

Prebivalci Rusije. Po najnovejših statističnih podatkih šteje sovjetska

VELIKA SLIKA DR. KREKA

za Din 50.— se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Naročajo jo naj razna društva, pisarne, župni, šolski in občinski uradi, pa tudi privatniki. Tiskarna sv. Cirila oskrbi tudi okvir.

Rusija 163 milijonov prebivalcev. Število rojstev je v Rusiji v stalnem dviganju. Leta 1897 je imela Rusija 106.4 milijonov prebivalcev, leta 1914 je bilo že 139.3, 14 let kasneje 150.4, in leta 1931 že 160.4 milijonov, kar pomeni, da je prebivalstvo zadnjih 35 let narastlo za 50%.

Nova mesta v Rusiji. Po svetovni vojni so se zemljepisne karte temeljito spremenile. Nekateri države so se skrčile, druge so narasle; pa tudi nove države so nastale. V Rusiji pa so pod vplivom petletke zrasla celo nova mesta. Redko komu so ta mesta znana, ker jih šole še ne uče in zemljepisne karte jih še niso zaznamovale. Imena nosijo večidel po vodilnih ruskih komunistih. V bližini znanega Dnjestroja je kar skozi noč zraslo velemesto Novoje Zarožje s 100.000 prebivalci, katero pa računajo danes že na 250.000 prebivalcev. Magnitogorsk leži v Južnem Uralu, v središču min, s 150.000 prebivalci. Slatinsk v zapadni Sibiriji, Prokopjevsk s 100.000 prebivalci; Ančero-Indžensk, 50.000 prebivalcev; Karaganda, 100.000; Kounrad, 50.000; Beresniki, 40.000; Bobriki, 50.000; Igarka, 50.000; Kandalasa, 90.000; Džerdžinsk, 40.000 prebivalcev. Nova mesta, za katera pa zapadna Evropa sploh nič ne ve.

Poslednje vesti.

Nemci ugovarjajo. Nemška vlada je vložila po svojem poslaniku v Londonu ugovor proti izjavam angleških vodilnih politikov v spodnji zbornici proti početju Hitlerjeve vlade, ki so bile izneštene dne 14. aprila. Ker je bil angleški zunanji minister za velikonočne praznike izven Londona, bo odgovorila angleška vlada na nemški protest po vrnitvi zunanjega ministra.

Angleški in francoski ministrski predsednik sta že na potu v ameriško prestolico Washington, kjer se bodo vršili s predsednikom Združenih držav Rooseveltom razgovori kot predprilava na svetovno gospodarsko konferenco.

Avstrijski kancelar dr. Dollfuss se je vrnil dne 17. aprila v letalu iz Rima, kjer je imel razgovore z Mussolinijem in je bil tudi sprejet v Vatikanu od papeža. Po vrnitvi je Dollfuss izjavil, da je prepričan, da ima Avstrija na jugu Evrope resnega prijatelja, na katerega lahko računa ob vsakem času. V Vatikanu se je Dollfuss mudil radi sklepa konkordata (pogodbe) med Avstrijo in sv. stolico.

ŽRTVE NEPREVIDNEGA VELIKONOČNEGA STRELJANJA.

Fram.

V Framu pri Mariboru sta streljala na velikonočno soboto in v nedeljo 30-letna hlapca Aleksander Majhen in Josip Adelstein. Po velikonočnem kosilu je bilo na strelišču več mladine, ki je gledala, kako sta nabijala omenjena velik možnar, ki se je razgret razletel. Majhenu je nenaden strel raznesel levo roko, ga tudi sicer ranil in možnar ga je zadel v trebuh, Adelsteinu je pogrnalo kos železa skozi desno nogo. Po prepeljavi v mariborsko bolnišnico je Majhen izdahnul, Adelsteinu pa so odrezali razstreljeno nogo.

Gornja Sv. Kungota.

Smrtna nesreča neprevidnega velikonočnega streljanja se je pripetila tudi pri Gornji Sv. Kungoti. Možnar je pri strelu odletel ter zadel v trebuh 22-letnega Dragotina Bajteka. Sunek mu je tako raztrgal čreva, da je kljub operaciji v mariborski bolnici umrl.

Lažje žrtve neprevidnosti.

Število žrtv neprevidnosti pri streljanju je doseglo letos v mariborski okolici višek. Z rešilnimi avtomobili so spravili v mariborsko bolnico 14 žrtv streljanja. Od teh je bilo oddanih na kirurški oddelki 9, 4 na očni in 1 pa radi opeklin na kožni oddelek. V svarilo navedemo natančneje le par slučajeve in sicer: 22letni Ivan Bučar, delavec in 23letni posestniški sin Jože Pliberšek, oba iz Šentovca. Pri basanju se jima je smodnik v vročem možnarju vnel in strel je bušil obema v obraz. Za dobila sta zelo nevarne poškodbe zlasti na očeh. — V Braunšvaju se je obstrelil 18letni Matija Spaningerč Razneslo mu je pištolo ter mu raztrgalo desno roko. — V Zrkovcah je dobil 19letni M. Novak, ki se mu možnar ni hotel vžgati, strel v glavo. — Ivanu Hrastniku, 29letnemu posestniku iz Korene, je možnar čisto razcefral levo roko. — V Krčevini se je ponesrečil 18letni ključavničarski učenec Rudolf Birger. Strel ga je oplazil na glavi. Ves krvav je prihitel sam na rešilno postajo. Poleg možnarjev je zahteval tudi karbid, s katerim strela posebno mladina, svojo žrtev. 35letni tkalec Franc Herzog iz Pobrežja je poskusil iz radovednosti streljati s karbidom, a mu je plamen tako obžgal obe roki, da se je moral za teči v bolnico.

Dve žrtvi streljanja v ptujski bolnici.

26letni kmečki sin Ivan Cafuta iz Dravcev je streljal s pištolo. Strel ga je zadel v levico, mu razklal palec in odnesel del kazalca. — Jernej Kajba iz Stopnega je ravnal s pištolo tako neprevidno, da mu je odtrgalo na levici več prstov. Oba se zdravita v ptujski bolnici.

Velik vlom v Mariboru. V noči na Veliko noč je bilo od neznancev vlomljeno v pisarno carinskega posrednika rajnega Jožefa Jakliča v bližini glavnega kolodvora in znaša škoda 100.000 Din. Lopovi so odnesli v gotovini nad 70.000 Din, za ostalo svoto pa zlatnine. Pustili so v blagajni ček za 10.000 Din.